

LÜHITEATED * NOTES

Sinikael-part pesitses hiireviu asustatud pesas

(A Mallard bred in an occupied nest of Common Buzzard)

17. novembril 1997 leidsin Ilmatsalu lähedalt (Tartumaa) hiireviu pesast sinikael-pardi pesa udusulgedest vooderdise, mõned kehasuled (mis võimaldasid liigi määramist) ja peeneid pardimuna koorekilde. 19. juunil olin näinud pesa lähedal hiireviu vanalindu ning pesa paistis siis eemalt vaadates vii poolt korrastatud, ehkki poegadeta. Vii oli pesale uut ehitusmaterjali lisanud ka 19.06 ja 17.11 vahelisel ajal. Seega näib, et part pesitses hiireviu "silma all", kuigi ei olnud võimalik kindlaks teha pesitsemise edukust. Pesa asus keset viljapõlde umbes 15 ha suuruses kaasikus kasel, maapinnast 14 m kõrgusel; sealt oli vaade kolmele (!) hallvarese pesale, lähim talu asus 250 m kaugusel. Seega tuleb pesapaika lugeda hiireviule väga sobimatuks ning kolme asustusaasta jooksul pole seal poegi ka olnud. Et aga veidra pesapaigavalikuga hiireviu juurde asub ka veider sinikael-part - on see juhus?

Asko Lõhmus

Ebaharilikult tume loorkull *(An extraordinarily dark harrier)*

29. mail 1997 vaatlesin Tartumaal Tähtvere vallas Rähnii niidu kohal lendavat ülitumemat loorkulli. Umbes 50 meetrit paistis ta ühtlaselt mustjaspruun, välja arvatud valkjad saba ülapoole kattesuled ja hoosulgedest veelgi tumedamad tiiva alapoole kattesuled. Heledate saba kattesulgede järgi arvasin ta välja- või soo-loorkulli emaslinnuks, ning silueti põhjal (sale!) tundus tõenäolisem soo-loorkull. Soo-loorkullil esineb tõepoolest haruldane melanootiline vorm, kuid senistel andmetel puudub selle emaslindudel ka hele sabapealne (Gensbøl, B. 1984: Birds of Prey of Britain and Europe, North Africa and the Middle East. - Collins, London). Eestis ei ole aga melanootilisi loorkulle minu andmetel seni kohatud.

Asko Lõhmus

Hänilased läbirändel *(Yellow Wagtails on migration)*

1997. aasta 2. mail tegime välitöid Peipsi järve rannaniidul Beresje küla lähistel (Põlva maakond), kus oli varakevadel kulu põletatud. Ühel tasasel liivapõndakul nägime suurt hulka hänilasi. Vaatlustoruga õnnestus määramistunnuseid kontrollida 25 isaslinnul (emaslinnu alamliiki ei saa eristada), neist 5 olid lambahänilased (*Motacilla f. flava*), samavõrd oli põhjahänilasi (*M. flava thunbergi*). Ülejäänud lindudel oli mõlema alamliigi tunnuseid.

Jaanus Elts & Jaanus Aua